

Ordføreren: Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Esherning) har uden tvivl ikke lagt Mærke til, at, dersom der nedlægges nogen Indsigelse mod Egteskab, saa har en saadan Indsigelse slet Intet at betyde, naar det ikke er oplyst for Præsten, at der er udtagen en Stævning til Forligelsescommissjonen, og fra dette Dieblik af gaar altsaa Sagen over til blot at være et borgerligt Anliggende, og der kan da hverken foretages Bielse af den ene eller den anden Præst, overeenstemmende med Loven, førend det enten er oplyst, at der er indgaaet Forlig ved Forligelsescommissjonen, som ikke lægger Hindringer i veien for Egteskabet, eller der er faldet en Dom i Sagen, som hæver Banfælgigheden og afgjør, enten Egteskabet kan fuldbyrdes eller ikke. Derfor vil en saadan Banfælgighed ikke være tilstede i Livet. Naar der virkelig skeer Indsigelse mod et Egteskab, saa maa det være hvilken som helst Præst nok, at det er ham bekendt, at Indsigelsen er gjort, naar det er tilføjet, paa hvilken Maade den er gjort; thi, saasniart en Præst veed, at der er skeet en Indsigelse, som virkelig er lovlig, skal han afvente Udfaldet enten af Forligelsescommissjonens Kendelse eller Rettens Dom. Men det kan ogsaa være en Indsigelse, som slet ikke har Noget at betyde, og da retter Præsten sig ikke dertil. Jeg har selv været i et saadant Tilfælde, at en Mand kom og gjorde Indsigelse og havde indgivet Klage til Forligelsescommissjonen af det Indhold, at han forlangte, at vedkommende Person ikke maatte blive viet til et Truentimmer, fordi han havde tjent i Gaarde med hans Datter, som var bleven frugtsummelig; Andet indeholdt det ikke, og drøved Klagede han til Forligelsescommissjonen. Jeg lod ham naturligtvis klage til Forligelsescommissjonen, men viededen Person, som havde begjæret Egteskab, og imod den Sag kunde der ikke være Noget at indvende. Men, dersom der er en lovlig Indsigelse, og der for Præsten er fremlagt Vidnesbyrd om, at Sagen er indklaget for Forligelsescommissjonen, saa kan hverken den ene eller den anden Præst indlade sig paa at fuldbyrde Bielsen, førend Sagen har fundet sin borgerlige Afgjørelse.

Monrad: Det undrer mig, at den ærede

Rigsdagsmand fra Sorø Amt (Alberti) troede, at, naar der bliver nedlagt et Forbud, saa kunde Præsten alligevel forrette Bielsen. Naar der bliver nedlagt et Forbud, saa kan han ikke forrette Bielsen. Naturligtvis er enhver tom Tale, som En eller Anden kan komme og forebringe, ikke et Forbud, men efter et Forbud ved Rettens Betjente, som senere hen forfølges, kan Præsten ikke forrette Bielsen; det er aldeles vist. Det forekommer mig nu dog, at Udvalgets Mening ikke er klart udtrykt, og at Paragraphen, saaledes som den er affattet, kan give Anledning til forskellige Fortolkninger. Det forekommer mig at være ønskeligt, at det fremgaaer klart, hvem der skal forrette Tillysningen. Naar det er givet, hvem der skal forrette Tillysningen, saa følger der tillige endeel Andet, som det heller ikke forekommer mig, den ærede Rigsdagsmand fra Sorø Amt anerkjendte; thi den, der skal forrette Tillysningen, maa tillige gaae ind paa den hele Undersøgelse om, hvorvidt Egteskabet gyldigt kan fuldbyrdes eller ikke. Han maa forstikke sig om Alder og om Slægtskab, og, hvis det er en Enke eller en Enkemand, om hvor lang Tid der er hengaaet siden Egteskallens Død, han maa have Oplysning om Fattigforsørgelsen osv. osv.; det maa han Alt sammen undersøge, inden han foretter Tillysningen. Nu er Spørgsmaalet altsaa om hans Stilling til den Præst, som skal forrette Bielsen, om den Præst, som saa skal fuldbyrde Bielsen, skal gjøre det paa dens Ansvar, der har gjort Tillysningen, eller om han skal gjøre det paa sit eget Ansvar, og altsaa efter ogsaa selv at have foretaget den hele Undersøgelse af alle de factiske Forhold. Jeg troer, at det dog er af Bigtighed, at det bliver klart. Satsald ere jo de, der skulle bruge Loven, ikke lærde Jurister; det er jo Lægmand og Præster, der faae med det at gjøre, saa jeg troer, det var ønskeligt for deres Skyld, om det blev letforstaaeligt, da det just ikke er sagt, at alt det, som en Jurist, en Procurater, en Advokat kan forstaae, kan forstaaes af dem, som ikke have den lærde juridiske Dannelse.

J. M. Hansen: Jeg kan ikke Andet end antage, at Tillysningen, hvorom der nu sidst blev talt, hører ind under det, som Lovgivnin-